

על משמר ההשכלה

"אמר רבי עקיבא, נמשלו ישראל לעוף. מה עופ זה אינו יכול לפרש
"ויה הלו על משה"

"יתד נאמן" שתק עד כה אר משקלנו את הוראותם והנחייתם המפורטת של מרבנן רבנן זקני הדור שליט"א, יצאנו להדיח את קולם ולהשמיע את דעתם דעת תורה ברמה והתיציבנו לזעוק ולשמש מגביר קול לגודלי דורנו שליט"א, הרואים בדיורים אלה סכנה קיומית ונסיון לבקווע פרצות בחומות החוצות בין עולם התורה לעולם החולין וחוי החומר

הברוב הנקנית ערכם טוביה, היינו דוחים אותה על הסף. אף אם התוצאות שלהם היו נשומות אויר פסגת, היינו מגיפים את שער הבורז בטריקה ומרימים את גשר השלשלות שמעל החפיר. הנטה את הנאמנה לא וננתן להם לגעג, אפילו לא ברוח קתנה, לא בכgel של שמירושם שלהם מקדיח את תבשילו של העם ועתידו - כפי שאכן מוכה. לא בכgel שמעשי ידיהם טובעיםabis בים של שלון למלודים וערבי. לא בכgel שה"פרות הקדושות" שלהם כבר הובילו לבית המתבחים של התוצאות. אנחנו מתנגדים, גם אם התוצאות שלהם היומצוות. ידינו בחינוך יציגו בגל מה שהם ומה שהם מיציגים - ולא בכgel צדקתם או אי צדקתם. לא עלה על הדעת שהם יקבעו לנו דבר בעניינים של צפור הנפש!

משום כך, עד כה, היצירור הכספי לגודלי ישראל לא פתח להם שערו. הכל ידעו כי זו הכנסת הראש לגלילוינה הרוחנית מרצון. בכבר הבהיר על כך רשבבה"ג מרן הגראייל' שטינמן זצוק'ל בהתייחסו בעבר לנסיכותם כפיה והתעוררות מהאיתך גיסא: "גם אם הם יכריחו אותנו לממוד גمرا, נתנו! הם לא יקבעו לנו דבר! תנתנו לנו, נסרב ואז נלך לממוד גمرا". למד כי אנחנו חיברים להגות בחונגע, נסרב וויליה, לא בಗל שהם יכריחו; לא תנתן להם שום רדרשת רגלה. לא ניתן לחותול חוותות מושיע, לשמרו על השמנת. כל מה שהם צריכים זה ליצור תלות ראשונית מצדינו ולהניח רגלה דקה בתמוך מערכת החינוך הטהורה החדרי. ההמשך, הם מאימים, יבווא אחר כך, ברגל כסא. כך אומנותו של ציר הרע, היום אומר לו עשה כך ולמהר אומר לו עשה כך, עד שאומר לו עובוד זורה. לסייע ובני אפילו הם לא ייחלו. על נאים הקשר של ישיבה יישועלהרכ ללימודיהם אקדמיים אףיו, המכ לא זימינו.

"כלום אפשר למסור נכס יקר כזה, לדידי אנשים כאלה
מאמינים בו ואינם מעריכים אותו, ויש בינויהם שונאים אותו
גנלחמים באמונה ובדת" כתוב מrown הגר"ז סורוצקין וצוק"ל (הדרה
החדיבור, ספר שלishi, סימן ט"ז). "ויאני אמרתי לאחד השרים
איילו היהים אנשים ישרים, לא היותם מקבלים על עצמכם דבר
בזה. אילו היו והווים להטיל עלי, לא היותי מתקבל עלי בשום אופן,
יב הנקני מאמין בך' ובתורתך, ולא אוכל לתת, ח'יו, חינוך של כפירה
אלילדים. לא אוכל לחת לאחרים, דבר שאין בעצמי. ואיך אם,
הרביה דתים, מקבלים על עצמכם, לחת דבר שאין בעצמכם?"
אם יבוא הטוען "החכם" ויטען כי חוץ הוא להקים מוסד זהה
ללא תלות ממילכתיות ובכימיון פרטיו לגםרי, (והרי לשתן חילoth
ביבים ורגלים לדבר שלונושא כזו יימצא מיימון ברוחו ובשופטי). על
כך רק הוטיפו ואף חיזדו מラン ורבען גודלי הדורות וצוק"ל
יב הילוחט"א, כי לא רק כאשר מוסדות כאלה יהיו מלכתיים
ככפופה לימייסד הכהני, אלא אף אם תהא זאת יוזמה פרטית
בבמימון פרטיו, כדוגמת ה"כולל" שהזוכרנו. עצם הדבר הוא
שעתננו פסול וטרף!

את חומרת המ"ח כבר הבהיר רשבכבה"ג מラン ראש הישיבה הגראי"ג אדלשטיין זצוק"ל באזוני הנהלת 'איגוד מוסדות הפטור', בדברים נוקבים וחווריים לקרה עונת הרישום: "המשמעות שלם מה", מפסידים את העולם הבא. אפילו מי שמלאו שם תורה ש"י"יעו שהוא מפסיד עולם הבא". גם באספת חירום שהתקיימה במכבונו ובריאשותו, בהשתתפות ידבלחט"א חבריו מועצתה"ת שליט"א והגאון הגדול ר"מ הירוש שליט"א, הגאון הגדול ר"ד כהן שליט"א והגאון הגדול ר"א פילץ שליט"א, שיחד עם מרבי צי תורת ואנשי חינוך, התיצבו כולם לדון בדרך הפעולה מול סיסיות גורמים שונים לפולוש ולהשפיע על חינוך תשב"ר ויצירת

מஸגרות שאין רוח חכמים נוחה מהם.
באמצעות פיתויים כלכליים למוסדות, מנסים וראשי משרד
החינוך על פי מפת דרכיהם מסודרת, להרחיב את פריסת מוסדות
הממן"ח - מלכתי חרדי, ולצף אותם לרשותה האורוכה של סוכני

ידי להחזיק במחולקת לשם מחלוקת. במדרשה הגadol (קרח טז, א) אמר ריש לקיש, שלקח מחק יזה מחק רע' לעצמו". באර בעל הטורים: יוקח קרח בגימ' יזה מחק רע', וכך אמר (קהילת ה, יב) יש רעה ווללה ראייה תהה המשמש עישר שמור לבעליו לעטתו". ומוטיף בעל הטורים: בגימ' עישרו של קרח לדעתו היה לו". שלוש קודותיו היו במערכה של קורה: ערעור על הכהונה, מחולקת לשם שחולקת, וממון רב שאיפשר לו לנoston לקדם תנועת מהאה שtaggorו ותשוחף את ההמון ותחבב לגיטימציה - כל העדה קדושים - בניגוד להנחת משה רבינו.

מדובר בהרבה חמורה של מי שישיר להיכלה של היהדות הנאמנה - לומדי התורה שמחזיקים את עמודי העולם לצד عملים לפורנסתם אך דבריהם באורך החיים החדרי - איש אחד בלבד אחד דוחים בהתקומות את האמירה המסוכנת והמתgorה בסמכות החקמים.

בְּלֹא נשׁחָכָה כִּי אֲמִרּוֹת וְדִיבּוֹרִים כְּכָל אַינְטְּלִיגְנִיטִים וּמִתְּחִכָּמִים
בָּהֶם, או בְּמִשְׁמְעוֹתָם הָאֲמִיתִית דְּבוּרֵי "אוֹבֵעֵר חַכָּם", מִשְׁכִּים
בְּחַחְלָקּוֹתָם וּמִסְנוּרוֹתָם בְּסֶגּוֹנוֹם. גַּם כַּשְׁהֻעִוּותָן וְהַסְּלִיףָן בְּרוּורִים
כָּל הַשּׁוּמְעִים, חֹבְשִׁי סְפָלִי בֵּיהֶד כְּמוֹ גַם עַמְלִים לְפָרָנסָתָם
טַבּוֹדוֹדָא אִינְם מְעוֹנִינִים חֲלִילָה לְהַפְנוּת עָוֹרֶף לְגָדוֹלִי הַדָּוָר, אֲלָא
פְּצִיצִים בְּמִתְּרִירָתָם הַסּוֹכְתָה וְהַמְּגֻונָּת. אָולָם הַחַפְעָלוֹת מִהְנוּסָה
אַיִּנְטְּלָקְטוֹאֵלִי וְעַזְעַזְעַזְמִי רַב, מַאלְחָשָׁת אֶת חֹשֶׁן הַזְּהִירָה וְאֶת
מִמְבַט הַבִּיקּוֹרָתִ הַתּוֹבָעִי. מַול דִּיבּוֹרִי דְּבָשָׁ כָּלָה, הַאוֹזֵן מִתְּמֻלָּאת
וּוָגָג, וּ"תוֹפֵת צּוֹפִים" הַוּפֵק לְנוֹפַת צּוֹפִים. הָאָדָם רֹואֶה דְּבָרִים - אֲךָ
יַנְיָנוּ מִתְבּוֹנָן. הַוָּא שְׁוֹמֵעַ - אֲךָ אִינוּ מַקְשִׁיב. הַוָּא מַבְחִין - אֲךָ אִינוּ
אַכְבִּי. תְּבִלּוֹל מִכְסָה אֶת הַעֵין - לֹא רֹואִים, גַּבֵּס הַקְּהוֹת נִיתֵּךְ - לֹא
וּרְגִּישִׁים, וּלֹא כָּרְגִּישִׁים יִשְׂרָאֵל מִתְּרִיעִים!

אין צורך להאריך בסוגיות מסוימות הממ"ח שמרנן גדולי ישראל זצוקיל' ויבדלחת' א' כבר בההירו אודותיו כי מדובר בממ"ח שעורי טומאה, אך אותו "רב" נתן לו לגיטימציה וצינן את יורחה של מאבקם. הרי אין זה סוד שהיהדות הנאמנה מתנגדת כל נסיעון חיצוני להעתרב בתכני הלמוד של מוסדות החינוך של אאן קודשיים. לא בಗלל ש"אתם נכשלתם". גם לו הם, החילונים, יזיו מצלחים, אפילה מואוד, היינו אומרים "לא" מוחלת! גם אם ננסחה שליהם הייתה המתכוון לבדוק ביותר להישגיות מרשםה

לפני כשבוע נפל דבר בישראל. באופן פומבי הוטלה מצחה רוחנית לתוככי היהדות נאמנה, בסוגיה הנוגעת לציפורי הנפש של עתיד הדור הנוכחי. לאורך תקופת ארכוה ביוור, לא היה דבר כגון זה, שיקום רב הנחשב ת"ח המכון בראש כולל, והרים נס מרד נגד דעתם המוחלטת של מרטין ורבנן זצוק"ל ובדלחט"א, בשאלות המסורת אך וرك ולשכת הגזות. לעניין כל ישראל העניך גיבוי למוסדות שעוני העדה ראו ווראים בהם סכנה וohanith חמורה והם ביטאו את דעתם ברמה בסוגיות אלו, ובדבריו שלל את סמכות החכמים להכריע בענין זה, והעביר את הסמכות הכרעה למשה זצוק"ל, אשר ישב בראשה.

מביל להיכנס לוגפה של הסוגיה עצמה, מדובר בהמרדה חמורה שכל מי שישיך להיכלה של היהדות הנאמנה - לומדי התורה שמהזקיקים את עמודי העולם לצד עמלים לפרנסתם אך דבקים באורת החיימ החדרי - כאיש אחדقلب אחד דוחים בתקומות את האמירה המסוכנת והמתגרה בסמכות הכהנים. כי בשעה שהיהודים הנאמנה מתמודדת עם צודינפשה מבחווץ ועם צורך בפרטן בעיות בבית, לא רק שקולו של ואוטו דובר לאנדס, הוא שופך שמן לתבערה של האש הזורה הבוערת בקצה המhana. אבל קריית התג'er המטולטלת, ככיבור יש כאן "מחולקת אחרוניים", מרגע גודלי ישראאל מחד ואוטו רב מאידך גיסא, מהוויה מטענן נפץ רוחני, רב עוצמה, שהונח ביסודות הבית בנסין להקים גורד שחכים חדש שקוומותו דווקראת את השמיים, כדי שייהווה משכן לתנועת ההשכלה המתחרשת. הכל הפה והבל הרוח הנשמעים מכיוון הדובר הפעליו אצלנו צופרי אוזקה המשמעיים אמרום עולות ינורבות ברכבת מרכז

אומנם ח'חן נערך על פי דרכו, אמן ישן שאלות של היחיד
המקשנות תשובה בהתחם לצרכיהם. אבל בכל סוגיה שהיא, אי
אפשר להפוך בעיה שמצריכה לעיתים פתרון, לאיידיאולוגיה. גם
עלמים לפונתיהם, אנשים יקרים החדרדים לדבר השם, ידעו את
הדרך המובילה למעונים של גודלי ישראל הנושאים על כיתפיהם
השוחות את משאו, טורחו וריבו של כל חיי. אבל גם אם באופן
תיאורתי היו ריבות הוראות שעיה, הוראות מוקם והוראות לפרט,
זה לא עולם לא יהיה שינוי ערכי, השקפתו ואידיאולוגיה. זה יהיה
מצבור של הוראות יחיד. לא כל אחד יכול לבוא ולפרוץ גדר,
ולסלול דרך חדשה, גם אם הוא חושב שהוא רואה ורחק יותר
משמעות הנץ של גודלי הדורות הצופיות למורחים! ומוי שיבקש
דוגמה לעיניים אלו, אל יבקש זאת במקום רחוק. כאשר הגיע
לפתחו של רשבבה"ג מאן ראש הישיבה הגרαι"ל שטיינמן
זצוק"ל סוגיה של "כולל" המשלב לימודי הייטק מיסודה של אותו
רב, התרעם ושלל זאת מכל כל חזק: "שעטנד"! היו, ביניהם
מחשובים עם, שתמכו: וכי מה רע שאנשינו עמל יחלקו את זמנם עם
לימוד התורה? והшиб מאן זצוק"ל: "יש הבדל אם לומד מפני
יכולתו, אך כיון שצוק הוא לפונסה לבני ביתו, הוא נהנה מיגיע
כפיו, בין אדם שמקדש את פroneתו כעיקר וכחותpst לעובדו
הוא גם לומד תורה. קביעה עיתים היא דבר גדול וחשוב וככל
השתעתלאך בישראל היו מלאים בולםדים כאלה, ואת הגمرا,
המשנה או ה"עין יעקב" היו לומדים בעין רועמת: "הלוואי וטעם
גן עדן זה היה מנת חלקינו כל היום". עליינו לשים לב כי לשון
המשנה היא "כל תורה שיש עמה מלאכה", ולא אמרה התורה "כל
מלאכה שיש עמה תורה". לקבע מסגרות ל"מלאכה שיש עמה
תורה" - ה'הייטק עם גمرا, זו מסגרת פסולה: ש"ע-ט-ינז"! - זעק
מן זצוק"ל וכמה רוחקות רואים עני גודל ישראל שצפה אז,
את האירע הנוכחי!

"ויקח קrhoח". רשי פרש ואת "לקח עצמו לצד אחד כדי להיות נחלה מתחם העדה לעדר על הכהונה". כן הביא את דברי האונקלוס - "ויאיתפלג", היינו נחלה מכל העדה להחזיק בחלוקתה. לפי רשי הוא בא לעדר על הכהונה, ולפי אונקלוס,